

Van deze laatste zullen wij dus voor de verdere ontwikkeling van onze gedachten hebben uit te gaan. En daarbij stellen we ons op de basis van de athropologie van de Wijsbegeerte der Wetsidee, omdat dit het eenige systeem is, dat radicaal breekt met de synthese tusschen het Christelijk denken en een in wezen onchristelijke wijsbegeerte. Enkele gedachten van principieelen aard springen daaruit direct naar voren.

In de eerste plaats verwerpt zij de dichotomie in den gangbaren zin van het woord. Dit moet als een groote winst beschouwd worden, omdat het juist die dichotomie was, die aan de wetenschappelijke geneeskunde de mogelijkheid benam „om tot een hoogere eenheid te komen of bouwstenen aan te dragen voor een medische filosofie” (Kuyper).

En in de tweede plaats wordt door haar de geheele mensch in den breedten zin van zijn tijdelijke existievorm binnen den gezichtskring der geneeskunde betrokken. Doordat zij de scheiding tusschen lichaam en ziel of geest anders trekt en deze laatste ziet als den religieuzen boventijdelijken wortel van dit lichaam, betreft zij ook de wetenschappelijke geneeskunde op principieele gronden in den strijd om het koninkrijk Gods.

Maar ook de verdere ontwikkeling van Dooyeweerd's anthropologie verrijkt het inzicht der wetenschappelijke geneeskunde. Door zijn onderscheiding van de vier individualiteitsstructuren, waaruit het menschelijk lichaam is opgebouwd en die met elkaar een enkaptisch geheel vormen, wordt de beteekenis van het dier voor haar tot de juiste proporties teruggebracht, wordt de grondfout van de totaliteitsgedachte in de geneeskunde op principieele wijze blootgelegd en is het mogelijk zich een beeld te vormen van de vakwetenschappen en hun onderlinge verhouding, die tezamen haar aanzijn bepalen. Bij dit laatste komt nu tevens naar voren, dat zij niet aan de aarde gebonden is, maar blijft uitwijzen naar boven, naar den Schepper van hemel en aarde, zoodat zij geen rust kan vinden in zichzelf, maar alleen in den Christus Gods, Die de verstoorde verhoudingen door Zijn verlossing in beginsel herstelde. Daardoor is ook het gevaar voor het materialisme, dat haar steeds bedreigt, in beginsel bezworen, zonder dat daarmee iets aan de waarde van haar natuurwetenschappelijke onderzoekingen wordt tekort gedaan.

Staande op de basis van de Wijsbegeerte der Wetsidee kunnen we ons dan ook op de grondproblemen der geneeskunde bezinnen, zonder ons van de geschapen werkelijkheid te behoeven los te maken of deze naar te voren vastgelegde maatstaven te verwringen. Zoo komt aan de wetenschappelijke geneeskunde, mits in den juiste zin opgevat, wel ter dege een eigen plaats in het universitaire leven toe, niettegenstaande het eigen karakter, dat zij tegenover de andere faculteiten blijft vertoonen.

Nadat de voorzitter Prof. Dr H. Dooyeweerd, als gast aanwezig,